

ΑΠΟ ΠΙΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

*Ένας ανάπηρος έναντιόν ενός λύκου.

Μιά δραματική πάλη έγινε πρό τριών εβδομάδων στο χωριό Σάντα Κρότσι της 'Ιταλίας μεταξύ ενός αναλήρου και ενός... λύκου.

Ένα άπογευμα ο 14ετής βοσκός Γαβριήλ Μοσκάιν έκει πού φύλαγε ένα μικρό κοπάδι από προβατίνες, τουρτουρίζοντας από τὸ κοτό, είδε έξαφνα να πλησιάζη ένα αρκετά σματωδές ζώο με τρίχωμα κοκκινοκό. 'Ο μικρός βοσκός πού τὸ πέρασε γιά κανέναν ξένον ακύλλο έτρεξε κατεπάνω του και τὸν γτύπησε μ' ένα μπαστόνι γιά νά τὸν διώξη. 'Αλλά τὸ ζώο έκείνο πού δέν ήταν σκύλλος αλλά λύκος, χωρίς νά προσέξη στά χτυπήματα τού μικροῦ βοσκου, προχώρησε πρὸς τὰ πρόβατα, άρπαξε τὸ παχύτερο άπ' αυτά και άρχισε νά τὸ τραβή πρὸς τὸ δάσος.

Τότε ὁ μικρός βοσκός κατάλαβε πὸς ελγε νά κάμει με λύκο και άρχισε νά φωνάζη ζητώντας βοήθεια. Τίς φωνές του τίς άκουσε κάποιος χωριάτης ὀνοματι Δομενίκο Βασκαρέλλι, ὁ ὁποίος μολοντί έχασε στον πόλεμο τὸ δεξιὸ του χέρι ὁμοιος έναντιόν του λύκου μαζύ με τὰ δυὸ σκυλλιά του.

Και τότε άρχισε μιά άγρια πάλη μεταξύ τού αναπήρου εκείνου χωριάτη και τού λύκου, ὁ ὁποίος διαρκῶς προσπαθοῦσε νά τὸν ριχθῆ από πίσω και νά τὸν άρπάξη από τὸν λαιμό. 'Αλλά ὁ γενναίος χωρικός μεταχειριζόμενος με τὸ άριστοτερό του χέρι τὸν δροπάνι του ἡμύνητο άπεγνωσμένα, χτυπώντας με επιδειξιότητα τὸν λύκο και άναγκάζοντάς του κάθε φορά νά υποχωρηῆ, ένω παραλλήλως τὰ δυὸ σκυλλιά του δάγκναναν ὅπου μπορούσαν τὸ θηρίο.

'Η προπονητής αυτή πάλη διήρκεσε μισή ὥρα και πλέον, γιατί ὁ λύκος παρά τίς πληγές του και τὸ αίμα πού έτρεχε από αὐτές, δέν έννοουσε νά άρπαιή την λεία του, αλλά ὁμοίωσε πάντοτε με μεγαλειότερη μανία έναντιόν τού χωρικού.

Στὸ τέλος ὁ Βασκαρέλλι καταβάλλοντας μιά υπέρτατη προσπάθεια καθώρθωσε νά δώση, με τὸ δρεπάνι του, ένα δυνατό και θανάσιμο χτύπημα στον λαιμό τού λύκου, ὁ ὁποίος έπεσε ξηλωμένος κατά γης ένω τὰ δυὸ σκυλλιά τὸν άποτελείωναν.

Σχεδόν συγχρόνως ὁμοιος έπαυσε λιπόθυμος άπ' την εξάντληση κ' από τίς ὀχι λίγες πληγές κ' ὁ ηρωικός ανάπηρος.

'Ο μικρός βοσκός έτρεξε τότε εκει γύρω και φώναξε μερικους χωριάτες, οἱ ὁποιοι παρελαβαν τὸν Βασκαρέλλι και τὸν μετέφεραν στο χωριό ὅπου τὸν έπέδεσαν τὰ τραύματα.

ΛΕΣΒΟΣ

Μ' έφερε κίμα έρωτικό στῆς Λέσβος τὸ άκρογιάλι,
Κάτω άπ' τίς γλαυκοπράσινες ελῆδες νά κολιμῶ,
Βάσω τῆ χλόη στρώμα μου και τάνθη προσκεφάλι,
Σαπρῶ, τὸ θείο τραγοῦδι σου και σε νά ὀνειρευθῶ !..

Παῦλος Νιρβάνας

σπῆ πραγματικῶς άρεκτός καιρός γιά νά συνελθῆ έντελῶς γιά νά λησμονησῆ... 'Η καρδιά της εινε βαθειά ραγιαμένη...

Θυμάται...

Θυμάται και ποιει και ὑποφέρει, χωρίς νά τὸ δείχνη.

Στὸν Ζάκ φέρεται με συμπάθεια και φίλια. Τὸ μεγάλο δράμα πού παίχθηκε με ἥρωας τούς δυὸ τους, έχει κολιμῶ τὸ έρωτικό πάθος τους. Μά ὁ έρως έχει δικαιώματα και θά τὰ άπαιτήση όταν θάνε καιρός...

Κάθε πρωί πηγαίνουν στον τάφο τού 'Ερνέστου άνθη. Γονατίζουν, προσοχύνονται και ξαναγοιζιουν με την καρδιά ξαλαφρομένη κάπως...

'Αρχίσανε και ὄλας νά ετοιμαζόμαστε γιά τὸ ταξείδι.

'Εκει, μακριά, στην έξοχή, μέσα στη γαλήνη τῆς φύσεως, ἡ Λιάνα, θά γιατρευτη έντελῶς ελπίζω...

Μόλις περάσει ἡ περίοδος τού πένθους θά παντρευθοῦν.

'Αρεκατά ὑπέφεραν. 'Αρεκατά έπλευσαν. 'Ο Θεός θά τούς δώση την γαλήνη και την χαρά, ἡ λήθη θά σκεπάση με τὸ πέπλο της τὰ περασμένα...

Εῦχομαι μ' ὄλη μου την καρδιά νά τούς δῶ ἐνωμένους κ' εὐτυχισμένους γιά πάντα !..

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ

'Ο χρηματιστής Βαλρός άπένταρος και έρωτευμένος. Τὸ δάενον. Πὸς τὸ εξώφλησε. 'Ο ποιητής Ντυφρενύ πού πήρε γυναίκα την πλύστρα του γιατί τῆς χρωστούσε κάποιον λογαριασμό ! 'Η ταμπέλλα τού ζωγράφου Καραβάτς. Τὸ δάενον τού 'Επισκόπου. Τάδε λέγει Μαρταίμβιλ. 'Μην πληρώνετε τὰ χρέη σας!... Πὸς ξεχρεώνεται ὁ Μαρταίμβιλ κτλ.

'Ο Μπουρέ ντέ Βαλρός, ένας από τούς παιὸ γνωστούς, γιά την πολυτέλεια τῆς ζωῆς του χρηματιστάς τού παρελθόντος αἰῶνος, άφου κατεσπατάλησε ὄλη του την περιουσία στά χαριὰ και στις γυναίκες, έρωτευθηκε τέλος μίαν από τίς γνωστότερες παρισινές χορεύτριες. 'Η χορεύτρια ὁμοιος αυτή ήταν συνηθισμένη σὲ μεγάλα λούσα και σὲ πολλά έξοδα, ὁ δὲ χρηματιστής μας δέν ελγε πεντάρα... 'Οπωσδήποτε ἡ φίλη του συγχρηθεῖσα από τὰ τρυφερά τὸν λόγια, δέχθηκε νά κάμη... πίστωση τού Βαλρός, μέχρι τού ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων φράγγων. Πράγματι, ὁ Βαλρός ὑπέγραψε ὀράδα γραμματία και συναλλαγματικῆς μέχρι τού ποσοῦ αὐτοῦ. Τότε ὁμοιος παρουσιάσθηκε κάποιος άλλος άνταρταστής του, ὁ ὁποίος, εξυπνότερα προφόμενος, έπρωτίησε, άντι νά σπαταλήση ὄλη την περιουσία του εἰς έρωτας με την χορεύτρια, νά την παντρευθῆ. 'Η χορεύτρια ὁπόσο δέν άγρησε νά καταβροχθίστη ὄλα τὰ ὑπάρχοντα τού συζύγου της, ὁ ὁποίος έν τέλει άπελευθερίε, ἡτοκοτόνησε. Βλέποντας τότε, ὅτι δέν ελγε νά περιεμνη βοήθεια από άλλου πουνθνά, ἡ χορεύτρια άπνυθνήθη στον Βαλρός γιά νά τῆς πληρώση τὰ γραμματία του. 'Ο Βαλρός, φυσικά, δέν ελγε πεντάρα. 'Η χορεύτρια τότε τὸν έπρωτίενη τὸν έξῆς συμβιβασμό : Νά την παντρευθῆ και αυτή άντι προκός νά τὸν δώση πίσω τὰ γραμματία του. 'Ο Βαλρός δέχθηκε φυσικά και την πήρε γυναίκα του!..

Και, καθὼς άναφέρει ὁ Μετρο τὰ «'Απομνημονεύματα» του, επί μῆνας ὀλοκλήρους δέν γινόταν άλλη κουβέντα, στά σαλόνια τού Παρισίου, παρά γιά τὸν πρωτότοντο γάμο τού άριστοκράτου χρηματιστοῦ με... τὸν δανειστή του !..

'Ο ποιητής Ντυφρενύ πύστος, μὴ δυνάμενος νά εξοφλήση κάποτε τὸν λογαριασμό τῆς άπόσεως, του, την... παντρευθηκε !

Κάποτε δὲ πού έκανε παρατηρήσεις στον φίλο του άββα Πελλεγκρέν γιατί φορούσε άκάθαρο πουκάμισο, ὁ άββάς τὸν άπήνησε: — Τί νά γίνη, φίλε μου... Δέν μορκει νά παντρευεται ὅλος ὁ κόσμος με την πλύστρα του !..

'Ο διάσμος ζωγράφος Δὲ Καραβάτς ήταν περιφρομος... μπερχῆς. Μιά μέρα δὲ πού δέν ελγε νά πληρώση τὸν λογαριασμόν του στην ταβέρνα, εκάθισε και έζωγράφισε την ταμπέλα τῆς εἰσόδου.

'Η ταμπέλλα αυτή έπὸληθη, ὅστερ' από μερικά χρόνια άντι άμυθητου ποσοῦ.

Κάποιος τυχοδιώκτης, ὁ ὁποίος δὲ ζούσε παρά από τὰ διάφορα θαλασοδάνεια, τὰ ὁποια έκανε από τούς φίλους του, χωρίς ποτέ νά τὰ ἀποδίδη, άπνυθνήθη κάποτε στον περιφρομο επισκόπο Σαιν-Φρανσουά ντέ-Σάλ, τὸν καθαρμασθέντα άργότερα από την Δυτική εκκλησία, και τὸν εξήνησε εἰκοσι ακοκδια δανεικά.

— Πάρε αυτά τὰ δέκα χίρια, μου, τὸν άπήνησε τότε ὁ επισκόπος, άντι τῶν εἰκοσι πού μου ζητεῖς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θά... βγοῦμε κερδοσόμενοι και οἱ δυὸ !..

Κάποτε έλεγαν ένώπουν τὸν Μαρταίμβιλ τὸ ρητόν :

— «'Οποιος πληρώνει τὰ χρέη του γίνεται πλούσιος».

— Δὲ βαρυνέαι !.. εἰπεν ὁ Μαρταίμβιλ. Αὐτὰ τὰ διαδίδουν οἱ τοκογλύφοι !..

'Ο ἴδιος αὐτός Μαρταίμβιλ μετεχειρίσθη κάποτε τὸν έξῆς τρόπο γιά νά ξεπληρώση κάποιον χρέος πού ελγε σ' έναν καφετζῆ τού Βουλεβάρτου τού Κεοαμικού.

'Αρχιζε από τὸ πρωί νά 'έκανε βόλτες έξω από τὸ κατάστημα τού δανειστοῦ του, ὅος ὅπου συναντοῦσε κανένα γνωστότου. 'Ο γνωστός του, τὸν έπρωτίενη συνηθως νά τὸν κεράση κάτι τι. 'Ο Μαρταίμβιλ τότε δεχόταν και πήγαινε με τὸ φίλο του στο καφεζείο τού δανειστοῦ του, ὅπου παρηγγελεν ένα ποτήρι κίρας. 'Αντι ὁμοιος τού ποτοῦ αὐτοῦ, τὸ γκαροσί του έφερνε... μπουγιατισμένο νερό, ὅπως ελχαν συμφωνησῆ από πρίν.

Κι' έτσι ὁ Μαρταίμβιλ, άπ' ενός έφερνε στον δανειστή του πελάτας άντι του... τόκου τού χρέους του, και άπ' έτέρου δὲ άφαιρούσε από τὸ λογαριασμό του την αξία του ποτηριοῦ με τὸ μπουγιατισμένο νερό πού τὸν κερνοῦσαν.